

Četrtek, 17. januar 2008

9. pozdravlja dejstvo, da je novoizvoljeni parlament svojo samostojnost pokazal z izvolitvijo Kennetha Marende za svojega predsednika, in poudarja odločilno vlogo, ki jo bo novoizvoljeni parlament igral v procesu obnovitve civilnih svoboščin v Keniji;
10. poziva h konkretnim ukrepom za ustanovitev zares nepristranske volilne komisije, ki bo bolje usposobljena za izvedbo svobodnih in poštenih volitev v prihodnje;
11. opozarja na izjavo Samuela Kivuituja, predsednika kenijske volilne komisije, ki se je distanciral od rezultatov predsedniških volitev, objavljenih v medijih, in ki je pozval k neodvisni preiskavi domnevnih goljufij;
12. poziva k novim predsedniškim volitvam, če bi se pokazalo, da ni mogoče organizirati verodostojnega in poštenega ponovnega štetja glasov predsedniških volitev, ki bi ga opravil neodvisni organ;
13. obžaluje izgubljeno priložnost ob predsedniških volitvah leta 2007, ko bi bilo mogoče utrditi in dodatno razviti volilni in širši demokratični proces;
14. poziva vodstva političnih strank, naj prevzamejo odgovornost za preprečevanje nadaljnega nasilja v državi, izkažejo zavezanost načelom pravne države in zagotovijo spoštovanje človekovih pravic;
15. je močno zaskrbljen ob socialnih posledicah sedanje gospodarske krize, njihovem škodljivem vplivu na družbeni in gospodarski razvoj države ter ob gospodarskih posledicah za sosednje države, ki so zelo odvisne od infrastrukture Kenije, sedanja kriza v tej državi pa spodkopava tudi njihove humanitarne razmere;
16. poziva kenijsko vlado in Komisijo, naj pripravita hitro humanitarno pomoč za notranje razseljene osebe in poskrbijo za potrebno število humanitarnih delavcev;
17. poziva pristojne organe, naj zagotovijo svobodno in neodvisno medijsko spremljanje in takoj spet vzpostavijo oddajanje v živo;
18. obžaluje, da je takoj po volitvah Kibakijeva vlada prejela denarno pomoč Evropskega razvojnega sklada, kar je mogoče napačno razumeti kot politično pristransko pomoč, in poziva k zamrznitvi vse nadaljnje denarne pomoči vladi Kenije do politične rešitve obstoječe krize;
19. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam držav članic, vladi Kenije, sopredsednikoma Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU ter predsednikoma Komisije in Izvršnega sveta Afriške unije.

Vloga žensk v industriji

P6_TA(2008)0019

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 17. januarja 2008 o vlogi žensk v industriji (2007/2197(INI))

(2009/C 41 E/09)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju člena 2, člena 3(2) ter členov 141 in 157 Pogodbe ES,

— ob upoštevanju Listine unije o temeljnih pravicah, podpisane dne 12. decembra 2007⁽¹⁾, zlasti členov 15, 23, 27, 28 in 31 Listine,

⁽¹⁾ UL C 303, 14.12.2007, str. 1.

Četrtek, 17. januar 2008

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. oktobra 2005 z naslovom „Izvajanje Lizbonskega programa Skupnosti: Politični okvir za krepitev proizvodnje EU – za celovitejši pristop k industrijski politiki“ (KOM(2005)0474),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu socialno-ekonomskemu odboru in Odboru regij z dne 18. julija 2007 z naslovom „Odprava razlike v plačilu med ženskami in moškimi“ (KOM(2007)0424),
 - ob upoštevanju poročila Komisije o industrijskih odnosih v Evropi v letu 2006,
 - ob upoštevanju poročila Komisije o nedavnih dosežkih evropskega sektorskega socialnega dialoga, objavljenega leta 2006,
 - ob upoštevanju konvencij in priporočil Mednarodne organizacije dela o enakosti med spoloma na področju dela,
 - ob upoštevanju okvira delovanja za spodbujanje enakosti med spoloma, ki so ga podpisali socialni partnerji na evropski ravni,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. maja 2007 o spodbujanju dostojnega dela za vse ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. septembra 2002 o zastopanosti žensk v organih socialnih partnerjev Evropske unije ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 3. februarja 2000 o sporočilu Komisije z naslovom „Ženske in znanost – mobiliziranje žensk za obogatitev evropskega raziskovanja“ ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju javne predstavitve o vlogi žensk v industriji, ki sta jo dne 5. junija 2007 organizirala Odbor za pravice žensk in enakost spolov,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravice žensk in enakost spolov ter mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko (A6-0519/2007),
- A. ker je industrija v posameznih državah članicah Evropske unije strateško pomembna za ustvarjanje blaginje in delovnih mest, kar je treba ohraniti,
- B. ker stereotipi, ki pogojujejo izbiro izobraževalne in poklicne usmeritve, prispevajo k neenaki udeležbi žensk v industrijskem sektorju,
- C. ker bi morala vloga žensk v industriji vselej temeljiti na načelu enakih plač in poklicnih možnosti, s čimer bi spodbujali njihovo večjo prisotnost tudi v tistih vejah industrije, ki niso stereotipno ženske,
- D. ker se vloge žensk v industriji razlikujejo zaradi različne zastopanosti po panogah – v nekaterih sektorjih industrije so večinska delovna sila (tekstilna, oblačilna, čevljarska industrija, proizvodnja vezenin, izdelkov iz plute in kablov, električna, elektronska in živilska industrija), medtem ko so na področju visoke tehnologije premalo zastopane, zaradi česar se tudi srečujejo z različnimi težavami,
- E. ker ženskam njihova spolna pripadnost še vedno ovira napredovanje v industrijskem sektorju, kar je danes še bolj izrazito,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0206.

⁽²⁾ UL C 273 E, 14.11.2003, str. 169.

⁽³⁾ UL C 309, 27.10.2000, str. 57.

Četrtek, 17. januar 2008

- F. ker v sektorjih s pretežno žensko delovno silo prevladujejo nižje plače, kar je dokaz, da je žensko delo obravnavano diskriminatorno; ker kolektivne delovne pogodbe na splošno ne upoštevajo dovolj razsežnosti spola in posebnih potreb žensk, zato je treba sprejeti bolj obvezne ukrepe za zagotovitev izvajanja veljavne zakonodaje,
- G. ker v povprečju 14 % zaposlenih žensk v EU dela v industriji, v nekaterih državah pa ta delež presega 25 %; ker je med njimi več kot 21 % zaposlenih s krajšim delovnim časom, in ker je 65 % zaposlenih s krajšim delovnim časom v industrijskem sektorju žensk,
- H. ker morajo vsa podjetja ne glede na njihovo velikost in področje dejavnosti spoštovati načelo enakosti pri delu,
- I. ker so ženske, ki imajo negotovo zaposlitev ali zaposlitev s skrajšanim delovni časom, s pogodbo za določen čas ali atipično pogodbo, pogosteje žrtve diskriminacije, zlasti ko imajo otroke, in ker imajo tudi na splošno manj možnosti za osnovno izobraževanje, vseživljenjsko učenje in poklicno usposabljanje; ker ženske z negotovo ali občasno zaposlitvijo pogosto ne morejo redno prispevati v pokojninski sklad, zato so bolj izpostavljene revščini v poznejšem obdobju življenja,
- J. ker celovita vizija industrijske politike, ki jo predlaga Komisija v navedenem sporočilu z dne 5. oktobra 2005, kljub številnim ciljem, ekonomski in socialni koheziji, ne upošteva dovolj razsežnosti spola,
- K. ker je predelovalna industrija, ki zaposluje 86 % ženske delovne sile v industrijskem sektorju, v 99 % primerov sestavljena iz malih in srednje velikih podjetij (MSP), ki pa zaposlujejo okoli 58 % celotne delovne sile v tem sektorju,
- L. ker je za današnji razvoj dela v industriji bolj značilno izginjanje tradicionalnih oblik dela kot pa izboljšanje delovnih razmer in poklicnih možnosti, zlasti za ženske,
- M. ker so pomanjkanje storitev varstva otrok, vsiljeno delo s polovičnim delovnim časom ter pomanjkanje možnosti za usposabljanje in pomoči pri ponovni vključitvi na trg dela med seboj tesno povezani, zaradi česar ostanejo ženskam na izbiro manj kvalificirana delovna mesta brez zadostnih poklicnih možnosti,
- N. ker je premalo podatkov o delitvi dela v različnih poklicnih skupinah in o višini plač v posameznih industrijskih sektorjih, ki bi bili ločeni glede na spol,
- O. ker so lahko zdravstvena tveganja in vrste poklicnih bolezni različne pri ženskih in moških in ker je treba podrobneje preučiti sedanje razmere in njihove posledice, pri tem pa upoštevati tudi posledice za materinstvo,
- P. ker se zaradi stalnega strokovnega izpopolnjevanja in pospešenega usposabljanja izboljšuje delovna učinkovitost žensk in njihov prispevek k razvoju gospodarstva,
- Q. ker je edino nujno delovno vzdušje takšno, ki ne dopušča diskriminacije in ki spodbuja učinkovitost delavcev in delavk ter ustvarjanje okolja, v katerem se spoštuje vsakega posameznika in njegove cilje,
1. poudarja vlogo žensk v industriji in spodbuja njihovo napredovanje ob zagotavljanju enakega plačila, delovnih razmer, poklicnih možnosti in poklicnega usposabljanja ter ob spoštovanju materinstva in očetovstva kot temeljnih družbenih vrednot;
 2. spodbuja države članice, naj se zavzemajo za programe ženskega podjetništva v industrijskem sektorju in finančno podpirajo podjetja, ki jih ustanavljajo ženske;

Četrtek, 17. januar 2008

3. poudarja, da je treba ženske spodbujati k zaposlitvi v industrijskem sektorju, da bi nenehno pridobile poklicno usposobljenost, potrebno za uspešno poklicno pot;
4. opozarja, da na posamezne stopnje poklicnega razvoja vplivajo številni dejavniki, ki ustvarjajo negativno okolje za delo žensk v industrijskem sektorju, na primer zaposlitev in načini zaposlovanja, ki jim dejansko ovirajo dostop do dela, različna merila za ženske in moške, razlike pri dodeljevanju visokokakovostnih delovnih mest in razlike v plačilu med ženskami in moškimi; zato meni, da je treba vse prikritе vzroke obravnavati na specifičnih področjih politike na ravni Evropske unije in držav članic;
5. priznava potrebo po celoviti industrijski politiki, ki bo upoštevala nujno gonilno silo – konkurenčnost – obenem pa delavcem zagotavljala socialne in ekonomske pravice;
6. poziva Komisijo in države članice, naj velika podjetja spodbujajo k oblikovanju in obveznemu izvajanju sprejetih programov enakosti, k temu pa naj spodbujajo tudi MSP;
7. meni, da je spodbujanje dostojnega dela vrednota Evropske unije, ter poziva države članice k sprejetju učinkovitih ukrepov za zagotovitev spoštovanja socialnih norm in dostojnega dela v različnih industrijskih sektorjih, da se delavcem, zlasti ženskam, zagotovi dostojni dohodek, pravico do varnosti in zdravja pri delu, socialnega varstva in sindikalne svobode ter s tem prispeva k odpravi vseh oblik diskriminacije med ženskami in moškimi pri delu;
8. poziva države članice, naj sprejmejo vse potrebne ukrepe za učinkovit boj proti izkoriščanju žensk pri delu, zlasti v nekaterih sektorjih, kot je tekstilni sektor, da se zagotovi spoštovanje temeljnih pravic delavcev, zlasti žensk, in prepreči socialni damping;
9. meni, da se vloga žensk v nobenem industrijskem sektorju ne more obravnavati neodvisno od stanja industrije v Evropski uniji na splošno, izzivov, s katerimi se sooča industrija v EU, ali potreb po ustreznih rešitvah;
10. pozdravlja dejstvo, da je po najnovejših objavljenih statističnih podatkih delež izvoza v države zunaj EU v številnih sektorjih v skupnem prometu ostal enak, na podlagi česar se lahko sklepa, da je EU na teh področjih konkurenčna; vendar izraža zaskrbljenost zaradi nespremenjenega domačega povpraševanja v številnih državah članicah, vedno večjega uvoza iz držav zunaj EU in nenehne sektorske izgube delovnih mest v EU, ki pogosto prizadenejo ženske;
11. poudarja, da je treba sprejeti nujne ukrepe za celovito in učinkovito izvajanje Direktive 75/117/EGS⁽¹⁾ za boj proti razlikam med plačami, zlasti z večjo dejavnostjo sindikalnih organizacij in izdelavo postopnih sektorskih načrtov z natančno opredeljenimi cilji, s pomočjo katerih bo mogoče odpraviti posredne in neposredne razlike med plačami;
12. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo zaščito pred spolnim nadlegovanjem in nadlegovanjem na podlagi spola;
13. meni, da je treba globlje preučiti možnost vzpostavitve metodologije analize funkcij, ki bo zagotovila pravico do enakega plačila žensk in moških;
14. meni, da je treba oceniti projekte v okviru pobude EQUAL, kar zadeva ponovno ovrednotenje dela za spodbujanje enakosti, in poudarja potrebo po podpori pilotnih projektov, ki globlje opredeljujejo analizo funkcij za zagotovitev pravic na področju enakosti plačil žensk in moških in priznavajo pomembnost oseb in poklicev;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 75/117/EGS z dne 10. februarja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z uporabo načela enakega plačila za moške in ženske (UL L 45, 19.2.1975, str. 19).

Četrtek, 17. januar 2008

15. poudarja, da je treba spodbujati pobude, ki prispevajo k razvoju in izvajanju pozitivnih ukrepov in kadrovske politike v podjetjih za spodbujanje enakosti med spoloma, obenem pa tudi vrednotijo prakso krepitev ozaveščenosti in usposabljanja, ki omogoča spodbujanje, prenos in vključitev učinkovitih praks, uporabljenih v različnih organizacijah in podjetjih;

16. poziva Komisijo in države članice, naj bodo dejavnejše in si prizadevajo za osveščanje ter nadzorujejo podjetja ob upoštevanju kodeksov ravnanja in meril, povezanih z družbeno odgovornostjo podjetij pri njihovem vsakdanjem delovanju, naj zagotovijo boljše delovne razmere ob upoštevanju delovnega časa, pravic do materinstva in očetovstva, zlasti z zagotavljanjem vrnitve na delovno mesto po materinskem ali očetovskem dopustu, usklajevanja poklicnega in družinskega življenja, ter naj te pravice zakonsko določijo; poudarja, da je treba zagotoviti razmere, ki bodo olajšale delitev družinskih obveznosti;

17. priporoča večjo izbiro na delovnem mestu, ki bi moškim in ženskam dala več možnosti za razvoj tako družinskega življenja kakor poklicne poti; meni, da bi morala biti zaposlitev moškim in ženskam veliko lažje dostopna, da bi lahko zadostili svoje spreminjajoče se potrebe;

18. poziva države članice, naj sprejmejo ukrepe za izboljšanje ter zagotavljanje prožnosti in prenosljivosti pokojninskih pravic; želi spomniti na svoje stališče v prvi obravnavi predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o izboljšanju prenosljivosti pravic do dodatnega pokojninskega zavarovanja ⁽¹⁾;

19. poudarja, da je treba vzpostaviti mrežo zanesljivih socialnih storitev in fleksibilnost v predšolskih in osnovnošolskih ustanovah, kar bo v pomoč zaposlenim ženskam v obdobju izobraževanja njihovih otrok;

20. poudarja, da so delavci zaradi dolgega delovnega časa po velikim pritiskom, kar ogroža njihovo zdravje, dobro počutje in zadovoljstvo;

21. poziva države članice, naj nagradijo podjetja, ki si prizadevajo za zagotavljanje enakosti med spoloma ter podpirajo usklajevanje poklicnega in družinskega življenja, s čemer prispevajo k širitvi zgledov dobre prakse na tem področju;

22. poudarja, da je treba zagotoviti, da ukrepi za omogočanje usklajevanja poklicnega, družinskega in zasebnega življenja ne bodo privedli do ločitve ustvarjanja stereotipov o vlogah moških in žensk ter da bodo v skladu s prednostnimi nalogami načrta za enakost med ženskami in moškimi 2006–2010, zlasti kar zadeva popolno in enakopravno udeležbo žensk na trgu dela ter njihovo finančno neodvisnost, ter poziva države članice, naj zagotovijo popoln in cenovno sprejemljiv dostop do socialnih storitev, kot so jasli, vrtci, centri za preživljanje prostega časa otrok ter pomoč starejšim občanom, za katere največkrat skrbijo ženske; poziva k zagotavljanju učinkovite tehnične in po možnosti finančne podpore ali spodbude za delodajalce v MSP, da bodo te ukrepe in prakse izvajali;

23. poudarja, da je treba doseči sporazum in sprejeti kolektivne pogodbe za boj proti diskriminaciji žensk, zlasti na področju dostopa do dela, plač, delovnih pogojev, poklicnega napredovanja in usposabljanja;

24. poziva Komisijo in socialne partnerje iz različnih sektorjev dejavnosti, naj opredelijo merila za zaščito zdravja pri delu, ki bodo na ravni raziskav, nadzora in preventivnih ukrepov upoštevali razsežnost spola, zlasti varstvo materinstva; ugotavlja, da so ženske prekomerno zastopane v sektorjih, v katerih so zaradi ponavljajočih gibov razširjene bolezni, na primer kostno-mišične okvare, zato je treba tem boleznim posvetiti posebno pozornost;

25. poziva Komisijo in države članice, naj v nacionalnih študijah, javnomnenjskih raziskavah in anketah podrobneje razvijejo razsežnost spola;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, 20.6.2007, P6_TA(2007)0269.

Četrtek, 17. januar 2008

26. poudarja, da večina študij o delu revnih kaže na to, da so revna predvsem gospodinjstva z enim prihodkom, zlasti če denar služijo ženske; izkoreninjenje revščine in socialne izključenosti mora biti še naprej prednostna naloga politike Evropske unije; Komisijo in države članice poziva, naj si zastavijo in izvajajo visok cilj, da bi zmanjšale število revnih delavcev v Evropi;
27. poziva Komisijo, naj spodbuja oblikovanje političnih ukrepov in programov poklicnega usposabljanja, vključno z razvijanjem osnovne računalniške pismenosti žensk, da bi se bolj udeleževale v različnih sektorjih industrije, ob upoštevanju razpoložljivih finančnih sredstev na lokalni in nacionalni ravni ter na ravni Skupnosti in z večjim spodbujanjem velikih podjetij ter MSP k izvajanju teh ukrepov in programov;
28. poziva Komisijo, naj poveča podporo za programe poklicnega usposabljanja žensk v industrijskih MSP, ter podpira raziskave in inovacije, v skladu s sedmim okvirnim programom ter določbami Evropske listine o malih podjetjih, ki je bila odobrena v Prilogi III sklepov predsedstva Evropskega sveta, ki je potekal 19. in 20. junija 2000 v Santi Marii da Feiri;
29. poziva Komisijo, naj podpira osnovnošolsko, visokošolsko in poklicno izobraževanje; poudarja, da je izobraževanje temeljno sredstvo, ki ženskam omogoča obstoj na trgu dela, kjer je prisotno ločevanje po spolu;
30. poziva k čim obsežnejšem širjenju Agende strateškega raziskovanja evropske tehnološke platforme za prihodnost tekstilne in oblačilne industrije, vse zainteresirane strani pa tudi poziva, naj si prizadevajo za uporabo inovativnih tehnologij in poslovnih modelov, ki zagotavljajo uravnoteženo zastopnost žensk in moških na vseh ravneh;
31. obžaluje nizko udeležbo žensk v organih socialnih partnerjev in slednje poziva, naj okrepijo usposabljanje na temo enakosti med spoloma za pogajalce in podpisnike kolektivnih pogodb ter povečajo udeležbo žensk v svojih organih odločanja;
32. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo enako udeležbo obeh spolov v upravnih odborih podjetij, zlasti v tistih z lastniškim deležem držav članic;
33. poudarja, da je treba spodbujati vzpostavljanje ženskih mrež znotraj podjetij, med podjetji v posameznem industrijskem sektorju kot tudi med različnimi industrijskimi sektorji;
34. izraža obžalovanje nad nizko udeležbo žensk v visokotehnološkem sektorju ter poudarja pomen operativnih programov izobraževanja in usposabljanja na področju znanosti in tehnologije, ki zagotavljajo kakovost in raznolikost ponudb za usposabljanje žensk v različnih državah članicah in spodbujanje mladih deklet k izbiri znanstvenega in tehničnega študija;
35. poziva države članice in Komisijo, naj oblikujejo in izvajajo strategije za odpravo neenakosti v delovnem okolju ter na področju poklicnega razvoja žensk, zaposlenih v znanstvenem in tehnološkem sektorju;
36. meni, da je treba širiti zglede dobre prakse na področju udeležbe žensk v industrijskih raziskavah in visokotehnološki industriji; v zvezi s tem poudarja, da je treba vodilne kadre v industrijskih podjetjih z nizko udeležbo žensk osveščati o vidiku spola, kar bi se moralo izraziti z določitvijo kvantitativnih ciljev;
37. spodbuja države članice in Komisijo, naj na vseh povezanih področjih politike upoštevajo poseben položaj žensk v industriji, zlasti v panogah, ki so jih prizadele strukturne spremembe in ukrepi na področju zaposlovanja in poklicnega usposabljanja ali zdravja ter varnosti pri delu, sprejeti v sklopu mednarodne trgovine;

Četrtek, 17. januar 2008

38. poudarjajo potrebo, da se ponovno usposobi ženske, ki so morale prenehati s svojo kariero, z namenom povečanja njihove zaposljivosti; poziva države članice, naj izboljšajo možnosti vseživljenjskega učenja;
39. prizna, da je v nekaterih regijah zelo veliko podjetij v tekstilni in oblačilni industriji, od katere so v veliki meri odvisna delovna mesta žensk, zlasti v manj bogatih regijah EU; zahteva, da se posebno pozornost nameni zlasti uvozu izdelkov iz tretjih držav;
40. poudarja, da je treba podpirati razvoj revnih regij, območij s stalnimi strukturnimi pomanjkljivostmi, najbolj oddaljenih regij in območij, ki jih je prizadela nedavna deindustrializacija ali industrijska preobrazba, da bi se v njih povečala ekonomska in socialna kohezija ter vključenost žensk;
41. meni, da je selitev proizvodnje podjetij prizadela industrijske panoge s prevladujočo žensko delovno silo (tekstilno, oblačilno, čevljarstvo, keramično, kabelsko, elektro in elektronsko industrijo ter različne panoge živilske industrije), še najbolj pa v državah članicah z nižjo gospodarsko rastjo, kar je povzročilo brezposelnost ter ogrozilo ekonomsko in socialno kohezijo;
42. poudarja, da je treba spremljati selitev proizvodnje podjetij v državah članicah in preurediti politiko dodeljevanja sredstev Skupnosti, da bi se zagotovila delovna mesta in regionalni razvoj;
43. poziva, naj se pomoči Skupnosti ne dodeljuje podjetjem, ki so jo prejela v neki državi članici, nato pa svojo proizvodno dejavnost preselila v neko drugo državo, ne da bi v celoti izpolnila pogodbe, sklenjene z državo članico;
44. priporoča Komisiji, naj pozorno spremlja trenutne postopke zapiranja in selitve industrijskih podjetij ter zahteva vračilo dodeljene pomoči, če se ugotovijo nepravilnosti;
45. poziva države članice in Komisijo, naj pri dodelitvi pomoči iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji upoštevajo vidik spolov, da bi jo prejeli tudi sektorji s pretežno žensko delovno silo;
46. poudarja, da se je treba osredotočiti na omejeno strukturno spremembo v tekstilnem sektorju in da je treba ženske preusmeriti in spodbujati k dodatnem usposabljanju, da bi izboljšale svojo „zaposljivost“ v rastočih industrijskih panogah;
47. poudarja pomen programov Skupnosti, ki spodbujajo ustvarjanje blagovnih znamk, zaščito označbe porekla proizvodnje in zunanjo promocijo industrijskih izdelkov Skupnosti iz panog s pretežno žensko delovno silo, zlasti na obrtnih in mednarodnih sejmih, pri tem pa spodbujajo delo žensk in jim zagotavljajo zaposlitev;
48. meni, da mora Komisija v ukrepih, sprejetih zlasti v sklopu pogajanj v Svetovni trgovinski organizaciji, upoštevati ozadje in posebnosti, možnosti in izzive v posameznih sektorjih ter težave, s katerimi se soočajo države članice, predvsem na področju zaposlovanja in pravic žensk;
49. poudarja, da je treba braniti pravice delavk in delavcev pri procesu prestrukturiranja v industrijskih podjetjih, njihovim strukturam, zlasti odborom evropskih podjetij, v tem procesu v celoti zagotavljati informacije in možnost odločilnega poseganja, vključno s pravico do veta, ter opredeliti merila za izplačilo odškodnin delavkam in delavcem, če podjetje ne spoštuje pogodbenih določb;
50. se mu zdi pomembno olajšati vrnitev zaposlenih na delo po prekinitvi poklicne poti;
51. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.